

پیوند زبان و فرهنگ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

فهرست مطالب

- ۴ بی‌مهری نسبت به شعروزبان فارسی
- ۶ پیوند زبان و فرهنگ
- ۸ مهاجرت یا نخبه‌گریزی به سمت برده‌گی خاموش
- ۱۰ لقمه فارسی

سازمانه نشانیه

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان مستقل
دانشگاه علامه طباطبایی(ره)

مدیر مسئول و سردبیر: فاطمه کدخدا رستم

ویراستار: محمدمهدی دسترنج

هیئت تحریریه: فاطمه بیوک خان، مریم رجبی،
فاطمه عشوریان، سجاد فریاد

صفحه آرا: مائده حیدری

@mostaghelatu

بنیان خانواده بستر مناسب رشد فرهنگی

به اعتقاد برخی کارشناسان همانگونه که وظیفه سوق دادن فرزندان به سوی هنر، ورزش، دین و... بر عهده خانواده است، خانواده نقش مهمی در آشنایی کودکان و نوجوانان با مفاخر ایرانی و تشویق به سوی حافظ خوانی دارد. خانواده‌های ایرانی باید در این زمینه تلاش کنند. همچنین بهترین جایگزین در برابر فضای مجازی در اوقات فراغت است. از طرفی دیگر دیوان حافظ می‌تواند هدیه‌ای ارزشمند به خصوص در شب هایی فرخنده نظری شبه‌های اعیاد، یلدا و... باشد.

حفظ و گسترش زبان با طراوت فارسی دلوپسی جدی این روزها است که باید تمام ارکان جامعه دست به دست هم دهنده باشند و با بحران فراموشی فرهنگ و آیین‌های کهن فارسی به سبک پردازند. در اولین قدم سعی کنیم از خودمان شروع کنیم؛ روح کودکانمان را با خواندن اشعار فارسی جلا دهیم و عمق وجودشان را با پایه‌های زبان فارسی پیوند بزنیم. به جوان‌هایمان یاد بدیم؛ اوقات فراغتشان را با حافظ خوانی پر کنند و به جای حفظ کردن موزیک‌های امروزی، اشعار گران‌بهای زبان پارسی را به جان دل بسپارند. بزرگترهایمان را به برپایی آیین‌های حسن و خواندن اشعار در دوره‌های تشویق کنیم.

در یک کلام خودمان باید برای حافظ زبان مادری‌مان تلاش کنیم و از لحظه‌ای در راستای حفظ زبان شیرین غافل نشویم.

ارتقای حافظ خوانی و حفظ زبان

از نتایج حافظ خوانی به حفظ زبان شیرین و اصیل فارسی می‌توان اشاره کرد، مسئولیتی سنگین که ادبیان و شعرایی که در گذشته زیسته‌اند؛ نظری‌حافظ، سعدی، حکیم فردوسی و... که همواره سعی و هدف زندگانی‌شان این بوده است. شعرایی که عمدۀ هدفشان از سرودن شعر پاسداری از زبان شیرین بوده است.

همانگونه که حکیم فردوسی به زیبایی می‌فرماید:

بسی رنج برم بدین سال سی
عجم زنده کردم بدین پارسی

حفظ و گسترش زبان فارسی، دغدغه‌ی جدی این روزهای مردم اهل دانش و ادب می‌باشد. نکته‌ای که باید به آن اشاره کنیم؛ این است که در امر ارتقای سطح کتابخوانی و شعرخوانی جامعه، دولت نقش مهمی را ایفا می‌کند. باعث تاسف است که در این زمینه کمک‌کاری بسیاری شده است. واژه‌های مرتبط انتظار می‌روند؛ اقداماتی در راستای حافظ فرهنگ عزیز حافظ خوانی و ارتقای زبان فارسی انجام دهنند. افزایش جشنواره‌ها و پویش‌هایی با هدف ارتقای شعرخوانی، پرورش اساتید ماهر حوزه شعرخوانی، اختصاص برنامه‌های تلویزیونی با این مضمون در تمام فصول سال و .. فقط چندین نمونه از اقدامات ساده‌ای است که

دولت می‌تواند برای کمک به حفظ و گسترش زبان شیرین فارسی انجام دهد.

بی مهری نسبت به شعر و زبان فارسی

یلدا بهانه‌ای برای اتصال قلوب به یکدیگر، پاک کردن دل‌ها از کینه است! شب یلدا فقط به خودن میوه، شیرینی و تنقلات ختم نمی‌شود. به قطع می‌توان گفت: پاییندی و اجرای سنت‌های دیرینه که از دیرباز به ما به ارت رسیده است، این شب را به یادماندنی تر کرده است.

حافظ خوانی شب یلدا؛ سنت دیرینه وزیبا

برجسته‌ترین آیین یلدایی که شاید این روزها فقط در ذهن قدیمی‌ها باقی مانده باشد، آیین حافظ خوانی می‌باشد. از دیرباز مردم در این شب به خواندن دیوان حضرت عشق و شاهنامه خوانی توجه می‌کردند و محفل پرنور خانواده را در لحظات سرد شروع زمستان گرمی می‌بخشیدند.

روزگاری دیوان حضرت حافظ بعد از کتاب الهی در اعماق وجود بیان‌های خانواده تنیده شده بود؛ آنچنان که زبانزد است در طاقچه هر خانه ایرانی یک جلد کلام الله مجید و یک جلد دیوان حضرت حافظ جای داشت. با این حال بسی جای تاسف دارد، مشاهده احوال این روزهای جامعه که بسیار کم سراغ دیوان شعرو فال حافظ می‌روند.

کمزنگ شدن حافظ خوانی در نظام آموزشی

میان دلایل کمزنگ شدن حافظ خوانی در شب‌های فرخنده نظری یلدا، نپرداختن به حافظ خوانی در نظام آموزشی نقش اصلی را ایفا می‌کند. قابل فهم نبودن غزلیات و آثار گران‌بهای، برآیند تغییرات متفاوت کتب درسی نظام آموزش و پرورش است. در حالیکه

پیوند زبان و فرهنگ

زبان فارسی در گروی فرهنگ ایرانی

از آنچه گفته شد در می‌یابیم یکایک فارسی زبانان فارسی‌گو، جلوه‌ای از فرهنگ خود را به نمایش گذاشته‌اند و استفاده از واژگان پرمغز زبان فارسی گامی مهم در جهت حفظ اصالت فرهنگ کشورمان است. زبان فارسی لهجه‌های مختلف و متعددی نیز دارد که هرکدام نشانه گستره فرهنگ کشور ایران است. دانستیم که نه تنها ارتباط متقابل زبان فارسی و فرهنگ ایرانی، غیر قابل انکار است بلکه زبان فارسی از جمله مؤلفه‌های فرهنگ ایرانی و عامل آزادی و استقلال فرهنگ ملت ما از سایر ملل هاست. زبان فارسی، دریچه‌ای به سمت فرهنگ ایرانی باز می‌کند و استفاده درست از آن موجب ترویج فرهنگ ایرانی می‌شود و بالعکس. زبان فارسی، اول جزئی از فرهنگ ماست که از اجداد خود به ارث می‌بریم، دوم زبان فارسی، ابزار و آلت اصلی برای آموختن فرهنگ و شناختن آن است. سوم بهترین پدیده‌هایی که دارای نظم و سیاق فرهنگی می‌باشند، زبان فارسی است.

چیستی فرهنگ

فرهنگ {culture} در ادبیات فارسی به معنای ادب، تربیت، دانش، علم، معرفت، آداب و رسوم، مجموعه علوم و معارف و هنرها یک قوم است. فرهنگ، واژه‌ای فارسی و مرکب از دو جزء «فر» به معنای پیش و «هنگ» است که به مفهوم کشیدن و قصد و آهنگ می‌باشد و از فرهیختن اشتراق یافته است که در معنای گوناگونی مانند: دانش، دانایی، خرد، معرفت، حرفة و هنر، ادب و ... به کار رفته است و در اصطلاح ماهیت، هویت و موجودیت یک ملت را فرهنگ می‌نامند.

شاکله ترویج فرهنگ ایرانی

زبان فارسی، شاکله گسترش فرهنگ ایرانی-اسلامی است. فرهنگ غنی و گذشته پر افتخار ملی و مذهبی کشورمان، پر از شاعران و نویسندهای فارسی گویی بوده است که خود را حافظان و نگهبانان گوهر پارسی می‌دانستند. پیوند ناگسستنی زبان فارسی و فرهنگ ایرانی ایجاب می‌کند ابتدا از نظر علمی، به موضوع ارتباط زبان و فرهنگ پرداخته شود؛ به همین منظور در ادامه رابطه زبان و فرهنگ را به طور عام بررسی کرده‌ایم.

دراهم تنیدگی زبان و فرهنگ

رابطه متقابل زبان و فرهنگ را برای فیلسوفان، جامعه شناسان، زبان شناسان و حتی علاقمندان به این حوزه باز کرده است. در حقیقت، زبان به عنوان یکی از مقوله‌های فرهنگ اولین روزنہ برای ارتباط کلامی با دیگران، تبادل احساسات، افکار و اطلاعات با اشخاص است؛ به عبارتی از یک سو زبان ابزار اصلی فرهنگ و شرط وجود فرهنگ است و از سویی دیگر جزئی از فرهنگ.

ماهیت زبان

مراد ما از زبان {language} آن است که فرهنگستان زبان و ادب فارسی به تصویب رسانده است: یعنی دانش مشترک بین اعضای یک جامعه بشری که ارتباط کلامی میان آن‌ها را ممکن می‌سازد و موضوع بررسی علم زبان‌شناسی است. به تعبیری دیگر زبان از مجموعه‌ای نماد و مقررات گفتاری و نوشتاری تبعیت می‌کند که تلفیق آنها موجب تولید معانی و مفاهیم گوناگون میان افراد می‌شود.

مهاجرت زاینده در راستای پیشرفت کشور نه بر دگی غربی‌ها

نخبگان وجود ندارد و مسئله اصلی این است که دانشجوی نخبه پس از تحصیل به کشور بازگردد و رشد و زاینده‌گی خویش را در راستای خدمت به مردم کشورش به عمل آورد، نه در راستای اهداف جوامع بیگانه که به طور روز افزون خواستار سلطه بر کشور و غارت منابع آن هستند، عمل نمایند و در پیشرفت و عقب ماندگی سرزمنیش دخیل باشد. دانشجوی نخبه باید علاوه بر رشد تحصیلی به رشد اخلاقی و فردی خویش باید توجه داشته باشد و بتواند روحیه جمع‌گرایی و رشد جمعی را در خود پرورش دهد تا بتواند علاوه بر رشد و پیشرفت خود بر رشد و توسعه کشورش اثرگذار واقع شود. همانطور که دانشجو در قبال سرزمنیش مسئولیت دارد، دولت نیز موظف است برای مشکلات پیش روی جوانان چاره اندیشی کند و همچنین باید توجه داشته باشد که این چاره اندیشی و خط مشیها نباید فقط جنبه شعار گونه داشته باشد؛ بلکه باید رنگ و بوی عمل به خود بگیرد.

سایه رسانه در پشت پرده ماجرا

از مواردی که در این رابطه دانشجویان را به طور ناهموسی تحت تاثیر قرار داده است، رخدنایی‌های اقتصادی و رفاهی شبکه‌های رسانه‌ای از سوی کشورهای خارجی و جوامع پیشرفت‌های غربی است که به صورت پشت پرده در این ماجرا نقش ایفا می‌کنند. همچنین با ایجاد خلل‌هایی، زمینه‌های ذهنی و فرهنگی را برای سزاگیری نخبگان و اقشار جامعه به نفع اهداف و منافع خویش ایجاد و آماده‌سازی می‌کنند. توجه و تمرکز رسانه‌ها به خواننده‌ها و هنرپیشه‌ها و سلبریتی‌ها به جای توجه و تجلیل از چهره‌های علمی همچون مختار عان، مبتکران و... از جمله مواردی است که به این مسئله دامن می‌زنند. که به عبارتی شهرت و رفاه این قشر، باعث گوشہ‌گیری نخبگان و حرکت آن‌ها به سمت آغوشی باز است که از سوی غربی‌ها برایشان فراهم گشته است.

براساس سخنان رهبری، مشکلی در مهاجرت

«امروزه در کشور جوانان نخبه می‌توانند رشد و پیشرفت کنند ولی همچنان که قبل ام گفته‌ایم، تمایل یک نخبه برای مهاجرت به کشوری دیگر با این نگاه و توجه که بدھکار کشور است و پس از تحصیل باز خواهد گشت، مانعی ندارد. اما مهاجر فرسنی و اینکه عناصری در بعضی دانشگاه‌ها، جوان نخبه را از آینده مایوس و او را به ترک میهن تشویق می‌کنند، صریحاً خیانت به کشور و دشمنی با آن است و دوستی با آن جوان نیست.»

(۲۶ آبان ۱۴۰۰)

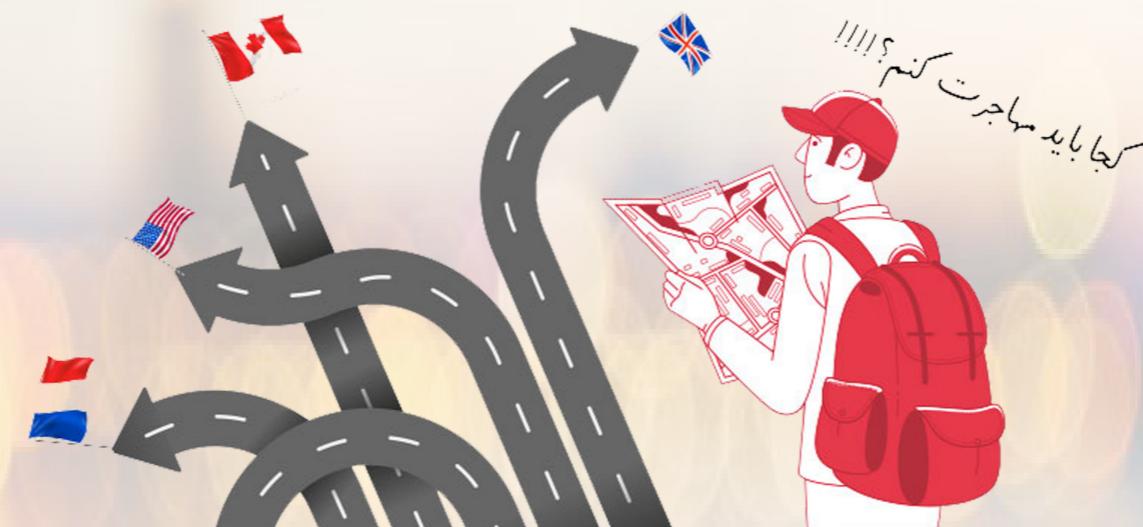
مهاجرت پا نخپه‌گیری په سمت بر دگی خاموش

فاطمه بیوک خان
عضو فعال انجمن دانشکده

مسئله مهاجرت

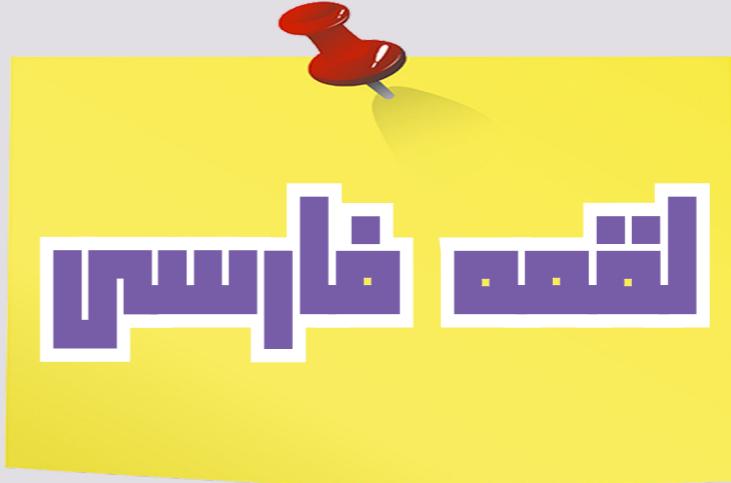
امروزه شاید دیده یا شنیده باشید که بازار سفرهای خارجی به خصوص در دانشجویان، تحصیل کردگان و نخبگان بسیار داغ است. دانشجویانی که کوله بار خود را بسته و با خدا حافظی از عزیزان و ترک وطن راهی سفر شدند.

اما چرا مهاجرت را مشکل تلقی می‌کنند؟ چرا نخبگان، جوانان و بعضی اقشار مختلف مردم انگیزه‌ای برای ماندن در کشور ندارند؟ به راستی چرا؟ مشکل کجاست؟ آیا این دانشجوها هستند که علاقه به رفتن دارند یا رهایی از شرایط موجود آنها را به رفتن واداشته است؟ آیا این مسئله فقط به حوزه اقتصاد و سیاست مربوط می‌شود یا قدرت نمایی اقتصادی و رفاهی غرب نیز در این مسئله بی‌تأثیر نیست؟ مهاجرت و سفر کردن از مسائلی است که همواره در طول زندگی انسان‌ها به عنوان یک امر عادی وجود داشته است و دلایل مختلفی را همچون پرداختن به امور تفریحی، شغلی و تحصیلی دارا بوده است اما اینکه پدیده مهاجرت به صورت گسترشده و در میان اقشار اثرگذار و برگزیده جامعه اتفاق می‌افتد، چندان مطلوب به نظر نمی‌رسد. پس لازم است به مسئله عمیق‌تر پرداخته شود تا ابعاد مختلف آن شناسایی شود و در مواجهه با آن کنش‌های سودمند انجام گیرد.

اقتصاد؛ چالشی غیرقابل انکار

عوامل متعددی در این زمینه دخیل هستند که نبود پشت‌توانه اقتصادی یکی از این عوامل است که به چالشی غیرقابل انکار تبدیل شده است و علاوه بر جوانان نخبه، اقشار مختلفی از مردم را درگیر خود

انتخاب با خودتون!

سپاسگزارم، ممنونم، متشرکرم، دست شما درد نکنه، دست
مریزاد، لطف کردید، بی نهایت سپاس، رحمت کشیدید،
محبت کردید، قدردان شما هستم، لطفتون پایدار، ممنون
از وقتی که گذاشتید، از لطف شما کمال تشکر را دارم و
کارتان عالی بود.

این سری سراغ واژه‌ی «مرسى» اومدیم که ریشه اش
برمی‌گردد به فرانسه و متأسفانه خیلی بین فارسی
زبانان طرفدار دارد.

وقتی این همه معادله‌ای قشنگ و متنوع فارسی داریم
چرا از به کار بردنشون دریغ کنیم!؟!

مرسى

این بخش ایمه‌دارد...

نگذارید زبان فارسی دچار فرسودگی و ویرانی شود.

زبان فارسی قرن‌های متماضی است که عمدتاً به وسیله شاعران بزرگ حفظ شده و این‌گونه سالم و فصیح به دست ما رسیده است؛ بنابراین ما باید حرمت زبان را حفظ کنیم و اجازه نداریم با بی‌مبالاتی آن را به دست فلان ترانه‌سرای بی‌هنر بدھیم که الفاظ را خراب کند و بعد نیز با پول بیت‌المال در صداوسیما و دستگاه‌های دولتی و غیردولتی پخش شود.

۱۳۹۸ اردیبهشت ۲۰